

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ראיה-proof
מקרא-key:	

עבודה זרה-לפני אידיהן		Talmud Navigator									
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י
אמר לו: עקיבא, הזכרתני, פעם אחת הייתי מהלך בשוק העליון של ציפורי, ומצאתי אחד ויעקב איש כפר סכניא שמו, אמר לי, כתוב בתורתכם: (דברים כג) לא תביא אתנן זונה וגו', מהו לעשות הימנו בהכ"ס לכ"ג? ולא אמרתי לו כלום	[רבי אלעזר]										⊖
אמר לי, כך לימדני: (מיכה א) כי מאתנן זונה קבצה ועד אתנן זונה ישובו - ממקום הטנופת באו, למקום הטנופת ילכו											⊖
והנאני הדבר, על ידי זה נתפסתי למינות, ועברתי על מה שכתוב בתורה: (משלי ה) הרחק מעליה דרכך - זו מינות, ואל תקרב אל פתח ביתה - זו הרשות.	[רבי אלעזר]										⊖
ואיכא דאמרי: הרחק מעליה דרכך - זו מינות והרשות, ואל תקרב אל פתח ביתה - זו זונה.											⊖
וכמה?										^	
ארבע אמות.	רב חסדא:										⊖
ורבנן, האי מאתנן זונה מאי דרשי ביה?											⊖
כדרב חסדא											!
כל זונה שנשכרת לבסוף היא שוכרת, שנאמר: (יחזקאל טז) ובתתך אתנן ואתנן לא נתן לך ותהי להפך.	דאמר רב חסדא:										⊖
ופליגא דרבי פדת											⊖
לא אסרה תורה אלא קריבה של גלוי עריות בלבד, שנא: (ויקרא יח) איש איש אל כל שאר בשרו לא תקרבו לגלות ערוה.	דא"ר פדת:										⊖
עולא כי הוה אתי מבי רב, הוה מנשק להו לאחתיה אבי ידיהו, ואמרי לה: אבי חדייהו.	[עולא]										⊖
ופליגא דידיה אדידיה											⊖
קריבה בעלמא אסור, משום לך לך, אמרין, נזירא, סחור סחור לכרמא לא תקרב.	דאמר עולא:										⊖
(משלי ל) לעלוקה שתי בנות הב											⊖
מאי הב הב?											^
קול שתי בנות, שצועקות מגיהנם ואומרות בעוה"ז הבא הבא, ומאן נינהו? מינות והרשות.	מר עוקבא:										⊖
קול גיהנם צועקת ואומרת: הביאו לי שתי בנות שצועקות ואומרות בעולם הזה הבא הבא.	איכא דאמרי: אמר רב חסדא אמר מר עוקבא:										⊖
(משלי ב) כל באיה לא ישובון ולא ישיגו אורחות חיים											⊖
וכי מאחר שלא שבו היכן ישיגו?											⊖
ה"ק: ואם ישובו לא ישיגו אורחות חיים.											⊖
למימרא, דכל הפורש ממינות מיית											⊖
והא ההיא דאתאי לקמיה דרב חסדא ואמרה ליה: קלה שבקלות עשתה בנה הקטן מכנה הגדול, ואמר לה רב חסדא: טרחו לה בוודתא, ולא מתה											⊖
מדקאמרה קלה שבקלות עשתה, מכלל דמינות נמי הויא בה											⊖
ההוא דלא הדרא בה שפיר, ומש"ה לא מתה.											⊖
איכא דאמרי: ממינות אין, מעבירה לא.											⊖
והא ההיא דאתאי קמיה דרב חסדא, וא"ל ר"ח: ויידו לה זוודתא, ומתה											⊖
מדקאמרה קלה שבקלות, מכלל דמינות נמי הויא בה.											⊖
ומעבירה לא?											⊖

disputants- חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה- story	מימרא- statement ז קושיא- challenge ^ שאלה- question ! תירוץ- answer ראיה- proof
מקרא- key:	

עבודה זרה- לפני אידיהן		Talmud Navigator									
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י
אמרו עליו על ר"א בן דורדיא, שלא הניח זונה אחת בעולם שלא בא עליה. פעם אחת שמע שיש זונה אחת בכרכי הים והיתה נוטלת כיס דינרין בשכרה, נטל כיס דינרין והלך ועבר עליה שבעה נהרות. בשעת הרגל דבר הפיחה, אמרה: כשם שהפיחה זו אינה חוזרת למקומה, כך אלעזר בן דורדיא אין מקבלין אותו בתשובה.	והתניא:									ז	◇
הלך וישב בין שני הרים ובעות, אמר: הרים ובעות בקשו עלי רחמים	[ר"א בן דורדיא]									ז	◇
אמרו לו: עד שאנו מבקשים עליך נבקש על עצמנו, שנאמר: (ישעיהו נד) כי ההרים ימוש והגבעות תמוטינה.										ז	◇
אמר: שמים וארץ בקשו עלי רחמים	[ר"א בן דורדיא]									ז	◇
אמרו לו: עד שאנו מבקשים עליך נבקש על עצמנו, שנאמר: (ישעיהו נא) כי שמים כעשן נמלחו והארץ ככגד תבלה.										ז	◇
אמר: חמה ולבנה בקשו עלי רחמים	[ר"א בן דורדיא]									ז	◇
אמרו לו: עד שאנו מבקשים עליך נבקש על עצמנו, שנאמר: (ישעיהו כד) והפרה הלבנה ובושה החמה.										ז	◇
אמר: כוכבים ומזלות בקשו עלי רחמים	[ר"א בן דורדיא]									ז	◇
אמרו לו: עד שאנו מבקשים עליך נבקש על עצמנו, שנאמר: (ישעיהו לד) ונמקו כל צבא השמים.										ז	◇
אמר: אין הדבר תלוי אלא בי, הניח ראשו בין ברכיו וגעה בבכיה עד שיצתה נשמתו.	[ר"א בן דורדיא]									ז	◇
יצתה בת קול ואמרה: ר"א בן דורדיא מוזמן לחיי העולם הבא.										ז	◇
והא הכא בעבירה הוה ומית										ז	◇
התם נמי, כיון דאביק בה טובא כמינות דמיא.										!	◇
בכה רבי ואמר: יש קונה עולמו בכמה שנים, ויש קונה עולמו בשעה אחת.	[רבי]									■	◇
לא דיין לבעלי תשובה שמקבלין אותן, אלא שקורין אותן רבי.	ואמר רבי:									■	◇
ר' חנינא ור' יונתן הוו קאזלי באורחא, מטו להנהו תרי שבילי, חד פצי אפיתחא דעבודת כוכבים, וחד פצי אפיתחא דבי זונות.											◇
אמר ליה חד לחבריה: ניזיל אפיתחא דעבודת כוכבים דנכסי יצריה	[ר' חנינא/ר' יונתן]										◇
א"ל אידך: ניזיל אפיתחא דבי זונות ונכפיה ליצרון, ונקבל אגרא.	[ר' חנינא/ר' יונתן]										◇
כי מטו התם חזינהו לזונות, איתכנעו מקמיהו.											◇
א"ל: מנא לך הא?	[ר' חנינא/ר' יונתן]									^	◇
א"ל: (משלי ב) מזימה תשמור עלך תבונה תנצרכה.	[ר' חנינא/ר' יונתן]									!	◇
מאי מזימה?	רבנן לרבא:									^	◇
אילימא תורה, דכתיב בה זימה ומתרגמינן: עצת חטאין, וכתיב: (ישעיהו כח) הפליא עצה הגדיל תושיה										!	◇
אי הכי זימה מבעי ליה	ז										◇
ה"ק: מדבר זימה תשמור עליך תורה תנצרכה.										!	◇
כשתפסו רבי אלעזר בן פרטא ורבי חנינא בן תרדיון, א"ל ר' אלעזר בן פרטא לרבי חנינא בן תרדיון: אשריך שנתפסת על דבר אחד, אוי לי שנתפסתי על חמשה דברים.	ת"ר: רבי אלעזר בן פרטא										◇
א"ל רבי חנינא: אשריך שנתפסת על חמשה דברים ואתה ניצול, אוי לי שנתפסתי על דבר אחד ואיני ניצול, שאת עסקת בתורה ובגמילות חסדים, ואני לא עסקתי אלא בתורה בלבד	[רבי חנינא]										◇
וכדרכ הונא											◇
כל העוסק בתורה בלבד - דומה כמי שאין לו אלוה, שנאמר: (דברי הימים ב' טו) וימים רבים לישראל ללא אלהי אמת וגו', מאי ללא אלהי אמת? שכל העוסק בתורה בלבד - דומה כמי שאין לו אלוה.	דאמר רב הונא:										◇

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	statement-מיימרא ♣ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof
מקרא-key:	

עבודה זרה-לפני אידיהן		Talmud Navigator											
מיימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
ובגמילות חסדים לא עסק?												ז	יז
לא יתן אדם מעותיו לארנקי של צדקה - אלא א"כ ממונה עליו תלמיד חכם כר' חנינא בן תרדיון	והתניא, רבי אלעזר בן יעקב:											ז	יז
הימנוה הוא דהוה מהימן, מיעבד לא עבד.												!	יז
מעוה של פורים נתחלפו לי במעוה של צדקה וחלקתים לעניים	והתניא, אמר לו: ר' חנינא בן תרדיון]											ז	יז
מיעבד עבד, כדבעי ליה לא עבד.												!	יז
אתוהו רבי אלעזר בן פרטא, אמרו: מ"ט תנית, ומ"ט גנבת?												o	יז
אמר להו: אי סייפא לא ספרא, ואי ספרא לא סייפא, ומדהא ליתא הא נמי ליתא.	[רבי אלעזר בן פרטא]											o	יז
ומ"ט קרו לך רבי?												o	יז
רבן של תרסיים אני.	[רבי אלעזר בן פרטא]											o	יז
אייתו ליה תרי קיבורי, אמרו ליה: הי דשתיא והי דערבא?												o	יז
איתרחיש ליה ניסא, אתאי זיבוריתא אוטיבא על דשתיא ואתאי זיבורא ויתיב על דערבא												o	יז
אמר להו: האי דשתיא והאי דערבא.	[רבי אלעזר בן פרטא]											o	יז
א"ל: ומ"ט לא אתית לבי אבידן?												o	יז
אמר להו: זקן הייתי ומתיירא אני שמא תרמסוני ברגליכם.	[רבי אלעזר בן פרטא]											o	יז
אמרו: ועד האידינא כמה סבי איתרמוס?												o	יז
אתרחיש ניסא, ההוא יומא אירמס חד סבא.												o	יז
ומ"ט קא שבקת עבדך לחירות?												o	יז
אמר להו: לא היו דברים מעולם.	[רבי אלעזר בן פרטא]											o	יז
קם חד מינייהו לאסהודי ביה												o	יז
אתא אליהו אידמי ליה כחד מחשובי דמלכותא, א"ל: מדאתרחיש ליה ניסא בכלהו בהא נמי אתרחיש ליה ניסא, וההוא גברא בישותיה הוא דקא אחוי, ולא אשגח ביה, קם למימר להו, הוה כתיבא איגרתא דהוה כתיב מחשיבי דמלכות לשדורי לבי קיסר, ושדרוה על ידיה דההוא גברא, אתא אליהו פתקיה ארבע מאה פרסי, אזל ולא אתא.												o	יז
אתוהו רבי חנינא בן תרדיון, אמרו ליה: אמאי קא עסקת באורייתא?												o	יז
אמר להו: כאשר צוני ה' אלהי.	[רבי חנינא בן תרדיון]											o	יז
מיד גזרו עליו לשריפה, ועל אשתו להריגה, ועל בתו לישב בקובה של זונות.												o	יז
עליו לשריפה, שהיה הוגה את השם באותיותיו.												■	יז